

Scenariusze zajęć dla dzieci z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym

Spis treści

Wstęp	4
Rozdział 1. Scenariusze zajęć z dziećmi z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym z klas I–III szkoły podstawowej	5
Scenariusz 1 – Znam swoje ciało	5
Scenariusz 2 – Wiem, kim jestem – jestem wyjątkowy	12
Rozdział 2. Scenariusze zajęć z dziećmi z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym z klas IV–VIII szkoły podstawowej	19
Scenariusz 3 – Mam marzenia	19
Scenariusz 4 – Figury geometryczne	25
Scenariusz 5 – Dobrze i źle, czyli jakie to emocje?	29
Rozdział 3. Scenariusze zajęć z uczniami z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym szkoły ponadpodstawowej	37
Scenariusz 6 – Planujemy wycieczkę	37
Scenariusz 7 – Mój kraj to Polska	50

Rozdział 1. Scenariusze zajęć z dziećmi z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym z klas I–III szkoły podstawowej

Scenariusz 1	
Temat: Znam swoje ciało	
Cele ogólne	- kształtowanie świadomości własnego ciała - rozwijanie wrażliwości zmysłowych - umacnianie poczucia bezpieczeństwa i akceptacji - nabywanie umiejętności dostrzegania podobieństw u innych osób - rozwijanie spostrzegawczości i percepcji wzrokowej - rozwijanie umiejętności manualnych - rozbudzanie aktywności własnej
Cele szczegółowe	- wskazywanie i nazywanie części swojego ciała - odczuwanie poszczególnych części swojego ciała - dostrzeganie podobieństwa w budowie ciała człowieka - poprawa sprawności w obrębie motoryki małej - poprawa umiejętności kojarzenia i dostrzegania innych osób - nakłanianie do udziału w zajęciach - podejmowanie prób wypowiedziania się na dany temat
Metody i techniki pracy	- rozmowa - praca z tekstem - praktycznego działania - oglądowa - zabawa ruchowa - praca plastyczna - naśladownictwo - relaksacja
Pomoce dydaktyczne	- klej - Karta pracy nr 1: Sylwetka: dziewczynki i chłopca - Karta pracy nr 2: Człowiek i jego ciało - Karta pracy nr 3: Części ciała człowieka - wiersz pt. „Części ciała”, B. Forma - muzyka relaksacyjna
Czas trwania	45–60 min lub 2 zajęcia po 30–45 min

Adresaci

Zajęcia przeznaczone są dla dzieci z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym z klas I–III szkoły podstawowej. Można je przeprowadzić w grupie dzieci przedszkolnych w zależności od stopnia zaburzenia. Jeśli niepełnosprawność znacznie ogranicza możliwości intelektualne dzieci, zajęcia utrwalające o powyższej tematyce proponuję przeprowadzić w klasach starszych szkół podstawowych i ponadpodstawowych. Pedagog specjalny sam dobiera liczbę i stopień trudności zadań do wykonania podczas zajęć. Liczba uczniów podczas zajęć: 2–8 osób.

Przebieg zajęć

1. Powitanie

Uczestnicy stoją w kręgu. Prowadzący wita wszystkich słowami wiersza i prosi, aby dzieci go naśladowały:

„Powitanie” (źródło: <http://www.zabawnik.org/>)

Gdy się ludzie spotykają to od razu się witają. – dzieci witają się skinieniem głowy i słowami: dzień dobry

Gdy się dzieci spotykają też od razu się witają. – dzieci witają się skinieniem głowy i słowami: dzień dobry

Gdy się dłonie spotykają to od razu się witają. – dzieci podchodzą do siebie, podają sobie ręce

Gdy się łokcie spotykają też od razu się witają. – dzieci dotykają się łokciami

Gdy się nogi spotykają też od razu się witają. – dzieci dotykają się nogami

(można skrócić powitanie lub je wydłużyć o kolejne elementy ciała – według uznania prowadzącego)

2. Kim jesteś?

Dzieci siedzą w kręgu. Nauczyciel kładzie na środku po kilka sylwetek chłopca i dziewczynki wyciętych z karty pracy nr 1. Na znak uczniowie wybierają postać, z którą się utożsamiają. Prowadzący zadaje uczniom pytanie: *Kim jesteś, chłopcem czy dziewczynką?* Uczniowie po kolei odpowiadają, a nauczyciel potwierdza głośno ich wybór.

Dzieci kładą przed sobą na dywanie wybrane sylwetki.

3. Głowa, ramiona, kolana, pięty...

Nauczyciel zaprasza dzieci do zabawy przy piosence: „Głowa, ramiona, kolana, pięty”. Zadaniem uczniów jest uważne słuchanie i wskazanie na sobie wymienianych części ciała. Pomocą służy nauczyciel, którego ruchy mogą dzieci naśladować.

„Głowa, ramiona, kolana, pięty” (źródło: <http://lulanko.pl/piosenka-glowa-ramiona-kolana/>)

*A gimnastyka dobra sprawa
Dla nas wszystkich to zabawa
Ręce w górę i w przód i w bok
Skok do przodu, w górę skok.*

*Głowa, ramiona, kolana pięty
Kolana, pięty, kolana, pięty
Głowa, ramiona, kolana, pięty
Oczy, uszy, usta, nos.*

*Głowa, ramiona, kolana pięty
Kolana, pięty, kolana, pięty
Głowa, ramiona, kolana, pięty
Oczy, uszy, usta, nos.*

4. Ja i ty

Dzieci stają w parach, naprzeciwko siebie. Jeśli jest nieparzysta liczba dzieci, to ostatni uczeń stanowi parę z nauczycielem. Prowadzący wypowiada słowa, które stanowią części ciała każdego człowieka (wymienia główne elementy twarzy: oczy, uszy, czoło, nos, usta, broda i elementy ciała: szyja, ramiona, brzuch, ręce, nogi). Zadaniem dzieci jest wskazanie tej części ciała u siebie, a następnie u osoby z pary. Po kilku próbach można dokonać zamiany osób w parach. Po zakończeniu zadania prowadzący pyta uczniów, czy u każdej osoby występują te same części ciała. Nauczyciel potwierdza wypowiedzi dzieci.

Uwaga: W zależności od wieku, możliwości i ograniczeń uczestników, nauczyciel może ograniczyć lub uszczegółowić części ciała człowieka, może podać ich liczbę, np. jeden nos, dwoje oczu, pięć palców jednej ręki.

Karta pracy nr 1

Sylwetka dziewczynki i chłopca

